

Samlng. Jeg skal endnu kun anføre, at jeg kan gaa ind paa, at der bliver den Forskjel mellem de to Baner, at man, da Jorarbejderne ere betydelig mere omfattende ved Give Banen end ved Tørring Banen, giver den førstnævnte Bane et vist Pengetilskud til Hjælp til de forøgede Udgifter.

Juel: Der var en enkelt Uttring af det ærede Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen), som jeg ikke vil lade staa uimodfagt, og det var Sammenligningen mellem, hvad der er budt Skjælfør paa Grund af Baneanlægget mellem Næstved og Slagelse, og hvad der bydes Veile paa Grund af Baneanlægget mellem Horsens og Tørring. Jeg vil kun nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at der er nogenstomhelst Lighed derimellem; thi Forholdet er det, at mellem Næstved og Slagelse anlægges der af Statshensyn en Bane, og for ikke at genere Skjælfør yderligere end høist nødvendigt, hjælper man denne By til ogsaa samtidig at faae en Bane; men her fra Veile—Give anlægges der en privat Bane, uden at der samtidig anlægges en Statsbane, og det er to meget forskellige Ting, med Hensyn til hvilke Landstinget vel maa tage Forbehold mod, at de betragtes som ganske ensartede Ting. Det var en Bemærkning til det ærede Medlem for 11te Kreds, der paralleliserede Skjælfør og Veile i den Forbindelse, som her er angivet; thi det kan efter min Mening det ærede Medlem ikke gjøre. Noget helt Andet er det, at Forholdet mellem Veile—Give og Horsens—Tørring er af den Bestaffenhed, at naar Thinget gaar ind paa Horsens—Tørringbanen, er jeg en Ven af Veile—Givebanen og ønsker at hjælpe Veile i saa Henseende til at tabe saa Lidt som muligt ved Konkurrencen fra Horsens—Tørringbanen. Det er noget helt Andet. Det er altsaa kun det Første, jeg tager Reservation imod.

Martenien: Dersom der ikke var Sandsynlighed for, at den Bane, som omhandles i det næste Numer paa Dagsordenen (Horsens—Tørring), vil blive vedtaget, vilde jeg ikke have været med til at tilraade det Baneanlæg, som her er under Forhandling; thi det er min Mening, at ingen af disse Baner er nødvendig, i alt Fald ikke paatrængende nødvendig. Det er min Mening, at der fra enkelte Sider er kommet Bestræbelser frem for at erobre Noget af en Bygd opland, og at der i Virkeligheden ikke i de paaagjældende Egne er nogen stærk eller varm Stemning for disse Baner. Jeg tror, at de ville faae saa Lidt

at bestille, at det vil blive en stor Byrde for de paaagjældende Egne at faae dem. Smidlertid, da der efter Alt, hvad der er passeret, er Grund til at antage, at Horsens—Tørring-Banen vil blive anlagt, kan jeg ikke Andet end slutte mig til de ærede foregaaende Talere og paa det Varmeste anbefale ogsaa denne Bane ligefrem for at bevare Byen Veile imod Ruin, i hvert Fald imod saa stor Skade, at man med Sikkerhed kan sige, at Næringsforholdene og derigjennem Eiendomspriserne ville undergaa meget store Forandringer. Jeg vil derhos, forsaavidt Lovforslaget i det eventuelle Udvalg maatte undergaa Forandringer, navnlig bede om, at der her bliver stillet det Alter-nativ, at Banen enten kan anlægges som bredsporet med større Tilskud eller som smal-sporet med mindre Tilskud, fordi det vil være af stor Vigtighed, at de lokale Autoriteter, som skulle tage Bestemmelse om Tilskudet, staa nogenlunde frit og kunne gennemføre det, som passer dem bedst.

Blom: Ligesom den foregaaende ærede Taler, tilhørende Landstingets Udvalg for Jernbanefager, kan jeg slutte mig til den Tanke, at naar man vil bevilge Staden Horsens og dens Omegn en smalsporet Jernbane uden Tilskud, bør man gjøre et noget lignende Tilbud til Byen Veile, idet man ellers vil forurette den ved at berøve den et Stykke Land, som den nu for Diebliffet med Rette eller Urette betragter som sit naturlige Opland. Men jeg kan ikke gaa videre, saaledes at man skulde begunstige Byen Veile paa den Maade, at man, medens man ikke vil give Horsens—Tørring-Banen noget Tilskud, vil give Veile—Give-Banen et saadant Tilskud. Der er blevet hentydet til, at det vilde være nødvendigt, og at det vilde være retfærdigt, fordi Anlægget af en Veilebane paa Grund af Stigningsforholdene er saa meget vanskeligere end Anlægget af Horsensbanen. Jeg tror, at den Art af Retfærdighed, ifølge hvilken Staten skal med sin Pengemagt hjælpe paa Naturforholdene, er aldeles uholdbar, at den vil i sine Konsekvenser føre os ind paa Noget, som vi aldeles ikke kunne være med til. Jeg tror, at det paa dette Punkt vil være rigtigst at sige Stop i Tide, at vi ikke kunne indlade os paa at bøde paa den Slags uheldige Naturforhold, som kunne være den ene By mere til Hinder, end de ere den anden. Det er Noget, vedkommende By maa finde sig i, og saa søge sin Regres i de Fordele, dens Belliggenhed paa anden Maade kan byde den. Jeg indrømmer, at denne Tanke særlig at støtte en Bane fra